

I

(Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot)

LAUSUNNOT

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 7 päivänä elokuuta 2008,

direktiiviehdotuksesta direktiivien 98/26/EY ja 2002/47/EY muuttamiseksi

(CON/2008/37)

(2008/C 216/01)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 22 päivänä toukokuuta 2008 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainaamisten osalta ⁽¹⁾ (jäljempänä 'direktiiviehdotus').

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

Muutokset direktiiviin 98/26/EY

1. Yöllä tapahtuva selvitys

EKP kannattaa direktiivin 98/26/EY ⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan mukaisen suojan laajentamista yöselvityspalveluihin; tällainen laajennus on välttämätön, sillä järjestelmissä käytetään yhä useammin yöselvitysmenettelyä tukkusiirtojen ja pienten siirtojen toimittamisen nopeuttamiseksi.

2. Vakuuden suojaaminen maksukyvyttömyyden vaikutuksilta

2.1 EKP ehdottaa, että direktiivin 98/26/EY 9 artiklan 1 kohtaa muutettaisiin edelleen seuraavista syistä. Direktiivin 9 artiklan 1 kohdan mukaan vakuuden antanutta osallistujaa tai vastapuolta koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta EKP:n ja jäsenvaltioiden keskuspankkien oikeuksiin niille annettuun vakuuteen. Vakuus voidaan muuttaa rahaksi kyseisten oikeuksien turvaamiseksi. Tilanne on epäselvä silloin, jos 9 artiklan 1 kohdan tulkitaan merkitsevän sitä, että keskuspankkioperaatioiden, mukaan

⁽¹⁾ KOM(2008) 213 lopullinen.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

lukien hätärahoitus, yhteydessä annettu vakuus on suojattu maksukyvyttömyysmenettelyjen vaikutuksilta vain menettelyjen kohdistuessa sellaiseen keskuspankin osallistajaan tai vastapuoleen, joka on antanut vakuuden keskuspankille. Arvioitaessa keskuspankeille keskuspankkioperaatioiden yhteydessä luovutetun vakuuden direktiivin 98/26/EY nojalla saamaa suojaa on epäselvää, kattaako keskuspankeille myönnetty suoja sellaisen kolmannen osapuolen antaman vakuuden, joka ei ole keskuspankin ylläpitämän järjestelmän osallistuja tai keskuspankin vastapuoli.

- 2.2 Tällä hetkellä eräät jäsenvaltiot näyttävät panneen täytäntöön direktiivin 98/26/EY 9 artiklan 1 kohdan siten, että suojaa ei myönnetä sellaisen kolmannen osapuolen keskuspankille antamalle vakuudelle, joka ei kuulu keskuspankin osallistujiin tai vastapuoliin, kun taas suurin osa jäsenvaltioista on pannut 9 artiklan 1 kohdan täytäntöön siten, että tällaisten kolmansien osapuolien keskuspankille antama vakuus kuuluu selkeästi suojan piiriin. Lisäksi joissakin jäsenvaltioissa säännös on pantu täytäntöön direktiivin sanamuotoa noudattaen, jolloin kysymys siitä, onko kolmannen osapuolen keskuspankille antama vakuus suojattu, on näissä oikeusjärjestyksissä tulkinnanvarainen.
- 2.3 Edellä esitetyn perusteella direktiivin 98/26/EY 9 artiklan 1 kohdan sanamuotoa selventämällä voitaisiin varmistaa, että minkä tahansa kolmannen osapuolen, esimerkiksi keskuspankin ylläpitämän järjestelmän osallistujan tai keskuspankin vastapuolen osakkuus- ja tytäryhtiöiden, keskuspankille antama vakuus olisi yhdenmukaisella tavalla suojattu. Tällä tavoin varmistettaisiin oikeusvarmuuden toteutuminen keskuspankkien myöntämien vakuudellisten luottojen yhteydessä ja erityisesti suojattaisiin nykyaikaisia, esimerkiksi TARGET2-järjestelmässä käytettäviä likviditeetin sammointipalveluja sellaisen kolmannen osapuolen maksukyvyttömyyden varalta, joka luovuttaa vakuuden keskuspankin ylläpitämän järjestelmän osallistujan puolesta. Tämä uudistus voisi olla erityisen tärkeä keskuspankin likviditeettiopeeraatioiden kannalta rahoituksellisesti vaikeina aikoina, jolloin voidaan olettaa, että vastapuolelle myönnettylle likviditeetille saattaa antaa vakuuden kolmas osapuoli tällaisen vastapuolen puolesta.

3. Järjestelmään osallistuminen

- 3.1 Direktiivin 98/26/EY 2 artiklan f kohdassa sallitaan, että jäsenvaltiot pitävät "epäsuoraa osallistujaa" "osallistujana", jos se on perusteltua järjestelmäriskin takia ja edellyttäen, että epäsuora osallistuja tunnetaan järjestelmän piirissä. "Tunnettuus järjestelmän piirissä" on hyödyllinen vaatimus, sillä muutoin järjestelmä ei pystyisi tunnistamaan, mitkä epäsuorat osallistajat kuuluvat järjestelmälle myönnetyn suojan piiriin. "Epäsuoran osallistujan" määritelmään olisi sen vuoksi lisättävä ehto siitä, että epäsuorien osallistujien on oltava järjestelmän ylläpitäjän tuntemia. Tämä helpottaa myös järjestelmän ylläpitäjän 10 artiklan toisen kohdan mukaista veloitetta ilmoittaa sille jäsenvaltiolle, jonka lakia sovelletaan, järjestelmään osallistujat, mukaan luettuina mahdolliset epäsuorat osallistujat, sekä niitä koskevat muutokset.
- 3.2 Epäselvyyksien välttämiseksi sekä osallistujan että epäsuoran osallistujan määritelmiä olisi selvennettävä siten, että ne ovat tyhjentäviä ja sisältävät ainoastaan määritellyissä käsitteissä mainitun tyyppiset yksiköt. Soveltamiserot voisivat vaarantaa rajat ylittävissä operaatioissa toimiville järjestelmille direktiivin 98/26/EY nojalla annetun suojan.
- 3.3 Myös osallistujan ja epäsuoran osallistujan määritelmissä oleva "järjestelmän" käsite olisi korvattava soveltuvin osin uudella "järjestelmän ylläpitäjän" käsitteellä, sillä yleensä järjestelmät eivät ole oikeushenkilöitä ja järjestelmän ylläpitäjä toimii toisen järjestelmän osallistujana varmistaen näin järjestelmien välisen ristikkäisen osallistumisen.

4. Järjestelmän määritelmä

- 4.1 Direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a kohdassa olevaa järjestelmän määritelmää olisi muutettava. "Järjestelmän" käsitteeseen olisi asiaankuuluvalla tavalla sisällyttävä kaikenlaiset olemassaolevat järjestelyt, jotta direktiivin 98/26/EY tarjoamaa suojaa voitaisiin soveltaa mahdollisimman monenlaisiin järjestelmiin, mikä pienentäisi samalla järjestelmäriskiä. Erityisesti 2 artiklan a kohdan ensimmäiseen ja toiseen luettelumakohaan sisältyvä nykyinen määritelmä ei riittävän tarkkaan heijasta sitä tapaa, jolla suurin osa järjestelmistä on perustettu. Useimpien järjestelmien perustana on sellainen järjestely, joka ei ole yksinomaan

osallistujien välinen sopimus vaan järjestelmän toimintaa koskevien sääntöjen ja määräysten kokonaisuus, sellaisena kuin järjestelmän ylläpitäjä on sen hyväksynyt tai kuin se on säädöksillä hyväksytty. Osallistujien edellytetään noudattavan näitä sääntöjä. Monenväliseen sopimusjärjestelyyn perustuvat järjestelmät ovat poikkeus eivätkä sääntö, kuten 2 artiklan a kohdan nykyisessä sanamuodossa oletetaan. Järjestelmän ylläpitäjä, kuten arvopaperikeskus, pörssi tai keskuspankki, perustaa yleensä järjestelmän yksipuolisesti. Tässä yhteydessä 2 artiklan a kohta olisi laadittava siten, että muodollinen järjestely voidaan perustaa joko sopimuksen, yleisten liiketoimintaan sovellettavien ehtojen tai lainsäädännön eli järjestelmän sääntöjen tai täytäntöönpanosäädöksen avulla. Sen vuoksi järjestelmän määritelmässä olisi viitattava muodolliseen järjestelyyn, joka "käsittää" kolme tai useamman osallistujan, eikä järjestelyyn kolmen tai useamman osallistujan "välillä"; tämä muutos edellyttää, että 2 artiklan a kohdan toista luetelmakohtaa muutetaan vastaavasti.

- 4.2 Nykyisen järjestelmän määritelmän mukaan on epäselvää, saavatko selvitysjärjestelmät, kuten keskusvastapuolet tai selvitysyhteisöt, suoja järjestelmäriskiltä direktiivin 98/26/EY nojalla. Vaikka useat jäsenvaltiot ovat epäselvyyksien välttämiseksi ilmoittaneet komissiolle selvitysjärjestelmiä 2 artiklan a kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti, sanat "selvittämistä tai" pitäisi lisätä sanojen "siirtomääräysten" ja "suorittamista" väliin 2 artiklan a kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan, jotta myös sentyyppiset yksiköt voidaan sellaisinaan katsoa järjestelmiksi.
- 4.3 Lisäksi järjestelmän käsite olisi määriteltävä joustavasti, jotta se kattaisi järjestelmien rakenteen tulevan kehityksen. Käsite olisi etenkin määriteltävä riittävän laajasti, jotta se kattaisi eurojärjestelmässä tulevaisuudessa mahdollisesti kehitettävät järjestelmät tai, kun kyse on EKP:n säädöksellä perustetusta järjestelmästä, EKP:n nimeämät järjestelmät, jotka sitovat osallistujia EKP:n kanssa solmitun järjestelyn nojalla ja johon sovelletaan jäsenvaltion lakia. EKP:n säädöksellä perustettujen järjestelmien tulisi myös joka tapauksessa kuulua direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a kohdassa määritellyn järjestelmän käsitteen piiriin.

5. Voimaantulo, peruuttamattomuus ja yhteentoimivat järjestelmät

- 5.1 EKP katsoo, että direktiivin 98/26/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua järjestelmään tulon ajankohdan käsitettä on tarpeen selventää. Tarkemmin sanottuna 3 artiklan 3 kohdassa todetaan, että siirtomääräyksen järjestelmään tulon ajankohta määritellään asianomaisen järjestelmän säännöissä. Järjestelmään tulon ajankohtaa ei itsessään ole määritelty, ja sen vuoksi eri järjestelmien välillä on eroavuuksia sekä käsitteen määritelmän että järjestelmään tulon ajankohdan osalta. Kun järjestelmään tulon ajankohta määritellään järjestelmään sovellettavassa kansallisessa laissa, järjestelmän sääntöjen on oltava näiden määritelmien mukaisia. Kansallisessa lainsäädännössä pitäisi kuitenkin sallia riittävä joustavuus, jotta järjestelmään tulon ajankohtaa koskevia järjestelmän sääntöjä voidaan mukauttaa siten, että voidaan ottaa huomioon tietyn järjestelmän toiminnan erityinen luonne ja suojata kehittyneitä selvitys- ja optimointimenettelyjä. Lisäksi yhteentoimivien järjestelmien välillä on tärkeää, että kaikkien mukana olevien järjestelmien säännöissä olisi mahdollista määritellä järjestelmään tulon ajankohta riittävän joustavasti, jotta voidaan turvata järjestelmien välillä tapahtuva selvitys ja varmistaa siten järjestelmien yhteentoimivuus. Tämän vuoksi EKP suosittelee 3 artiklan 4 kohdan selventämistä, jotta poistetaan mahdolliset epäselvyydet sen seikan osalta, että järjestelmillä on tietty harkintavalta määritellä tarkoituksenmukainen järjestelmään tulon ajankohta ilman kansallisesta, mahdollisesti jäykästä ja hankalasti muutettavissa olevasta lainsäädännöstä aiheutuvia rajoituksia. Vastaavat näkemykset soveltuvat myös direktiivin 98/26/EY 5 artiklassa tarkoitettuun peruuttamattomuuden käsitteeseen.
- 5.2 EKP kannattaa yhteentoimiviin järjestelmiin liittyviä muutoksia, sillä tällaisten järjestelmien määrä ja merkitys ovat kasvaneet olennaisesti direktiivin 98/26/EY hyväksymisen jälkeen. Järjestelmien välille on erityisesti perustettu linkkejä ja jopa ketjutettuja linkkejä, ja järjestelmillä on pääsy toisiin järjestelmiin osallistujina tai muiden liittymien kautta. EKP kuitenkin ehdottaa, että "yhteentoimivan järjestelmän" määritelmään sisältyvä "järjestelmän" käsite korvattaisiin kahden tai useamman järjestelmän keskinäisellä "järjestelyllä", jotta määritelmä kattaisi kaikki mahdolliset yhteistyypit, mutta samalla välttyttäisiin luomasta mielikuvaa uuden järjestelmäkategorian luomisesta. Käytännön esimerkkinä voidaan mainita EKP:n suuntaaviin perustuva eurojärjestelmän TARGET2-maksujärjestelmä ⁽¹⁾, joka koostuu useista oikeudellisesti erillisistä, yhteisen teknisen laitealustan kautta toisiinsa liitetyistä maksujärjestelmistä. Lisäksi TARGET2-järjestelmään on liittynyt yli 60 muuta järjestelmää myös euroalueen ulkopuolisista maista joko järjestelmään osallistujina tai kahdenvälisiin järjestelyihin perustuvien liitännäisjärjestelmäliitäntöjen välityksellä.

⁽¹⁾ Suuntaaviivat EKP/2007/2, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2007, Euroopan laajuisesta automatisoidusta reaaliaikaisesta bruttomaksujärjestelmästä (TARGET2) (EUVL L 237, 8.9.2007, s. 1).

6. Järjestelmän ylläpitäjien ilmoittaminen ja yleisvalvonta

EKP suhtautuu myönteisesti uudessa 2 artiklan o kohdassa olevaan järjestelmän ylläpitäjän määritelmään, vaikka se katsookin, että määritelmää tulisi hieman muuttaa, jotta varmistettaisiin, että se kattaa myös useista osallistujista koostuvat järjestelmät, joilla ei ole yhtä yksittäistä järjestelmän ylläpitäjää. Samasta syystä myös direktiivin 3 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa olisi hieman muutettava sen varmistamiseksi, että todistustaakka maksukyvyttömyyttä koskevasta tietoisuudesta kuuluu asianomaiselle järjestelmän ylläpitäjälle. Lisäksi EKP hyväksyy myös ehdotuksen direktiivin 98/26/EY 10 artiklan muuttamiseksi siten, että jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle järjestelmien lisäksi myös järjestelmän ylläpitäjän. Kuten EKP kuitenkin edellä 4.3 kohdassa esittää, järjestelmän määritelmän tulisi sisältää EKP:n säädöksellä perustetut järjestelmät, minkä vuoksi 10 artiklan 1 kohtaa olisi muutettava siten, että jäsenvaltiot tai soveltuvin osin EKP voisivat ilmoittaa järjestelmiä ja järjestelmien ylläpitäjiä komissiolle. EKP katsoo, että 10 artiklan 3 ja 4 kohta, jotka on poistettu komission ehdotuksesta, pitäisi palauttaa. Lisäksi 10 artiklan 3 kohdassa, jossa tunnustetaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten valtuudet hyväksyä järjestelmät ja valvoa niitä, olisi ilmaistava vaatimus kunnioittaa keskuspankkien yleisvalvontavaltuuksia, jotka perustuvat niiden tehtäviin huolehtia rahoitusjärjestelmän vakaudesta.

7. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat järjestelmään osallistujina

Direktiivin 98/26/EY 2 artiklan muutetussa b kohdassa oleva luottolaitoksen määritelmä, jossa viitataan luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY (uudelleenlaadittu direktiivi) ⁽¹⁾ olevaan määritelmään, sallii sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toimia direktiivin 98/26/EY mukaisesti ilmoitettujen järjestelmien osallistujina edellyttäen, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita säännellään kuten luottolaitoksia. EKP pitää tätä myönteisenä lainsäädännöllisenä muutoksena, joka parantaa järjestelmien vakautta. Muutos, joka koskee sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden asemaa luottolaitoksina, vaatii direktiivin 98/26/EY lisätarkastelua.

8. Lainvalinta

Arvo-osuuksien kaikki näkökohdat kattavat yksiselitteiset ja yksinkertaiset lainvalintasäännöt ovat tärkeitä, jotta rahoitusinstrumenttien hallinta ja siirtäminen voidaan toteuttaa tehokkaasti ja turvallisesti rajat ylittävissä tilanteissa. EKP on komission kanssa samaa mieltä siitä, että direktiiviin 98/26/EY, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 4 päivänä huhtikuuta 2001 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2001/24/EY ⁽²⁾ sekä rahoitusvakuusjärjestelyistä 6 päivänä kesäkuuta 2002 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2002/47/EY ⁽³⁾ nykyisin sisältyvät lainvalintasäännöt ovat lisänneet oikeusvarmuutta sovellettavan lain määrittämisen yhteydessä. EKP panee myös merkille komission asiakirjassaan "Conflict of laws: modernisation of the PRIMA-rule for intermediated securities" esittämät huomautukset, joiden mukaan yhteisen lainvalintasäännösten käytännön soveltaminen rajat ylittävään arvopaperiselvitykseen ja -toimitukseen yhteisössä on tuonut ilmi, että jäsenvaltioissa tulkitaan edelleen eri tavoin "tilin sijainnin" käsitettä. Näin ollen yhteisön järjestelmä ei vielääkään takaa parasta mahdollista ennustettavuutta ja varmuutta sen suhteen, mitä lakeja sovelletaan.

Tämän vuoksi EKP seuraa mielenkiinnolla komission pyrkimyksiä parantaa olemassa olevien yhteisön järjestelmien selkeyttä. Koska asia on monimutkainen, EKP katsoo, että tällaista yleistä tarkistusta ei tulisi toteuttaa nyt ehdotetun muutosdirektiivin yhteydessä.

Muutokset direktiiviin 2002/47/EY

9. Lainasaamiset

- 9.1 EKP pitää erittäin myönteisinä direktiiviin 2002/47/EY ehdotettuja muutoksia, joiden tarkoituksena on helpottaa lainasaamisten käyttöä vakuutena keskuspankeissa. Nämä muutokset tekevät Euroopan unionin keskuspankkien oikeudellisen aseman aiempaa turvatumaksi otettaessa lainasaamisia vakuudeksi, sillä eri EU-maiden oikeusjärjestysten lainasaamisia koskevia säännöstöjä ei muutoin ole yhdenmukaistettu. Mahdollisuus käyttää lainasaamisia vakuutena keskuspankkioperaatioissa on euroalueen

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43.

luottolaitosten kannalta erittäin tärkeää, sillä niiden taseissa on suuria määriä lainasaamisia. Eurojärjestelmän kannalta olisi myös hyvin tärkeää, että lainasaamisia pystyttäisiin käyttämään vakuutena direktiivin 2002/47/EY perustuvassa järjestelmässä, sillä se helpottaisi tämäntyyppisten varojen vapaa-muotoista ja tehokasta toiminnallista käsittelyä erityisesti elektronisessa muodossa ja muun muassa rajat ylittävissä rakenteissa. Tämän vuoksi EKP kannattaa direktiiviehdotuksen hyväksymistä tältä osin komission ehdottamassa muodossa ja ilman että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus vaihtoehtoisiiin täytäntö-panotapoihin, sillä se heikentäisi pätevyyttä ja oikeusvarmuutta vakuuden ottamisessa.

9.2 Direktiivin 2002/47/EY 1 artiklan 4 kohdan a alakohtaan ehdotetut muutokset rajoittavat sen sovel-tamisalan keskuspankkioperaatioiden yhteydessä vakuudeksi kelpaaviin lainasaamisiin. EKP:n ja eurojär-jestelmän kannalta tämä on riittävää. Ehdotettu muutos ei kuitenkaan koske ainoastaan lainasaamisten käyttöä keskuspankkioperaatioissa, vaan ehdotuksen mukaan direktiivin 2002/47/EY säännöksiä sovel-lettaisiin kaikkiin lainasaamisiin, jotka voidaan hyväksyä vakuudeksi keskuspankkioperaatioissa EU:n alueella. Kysymys siitä, missä laajuudessa ehdotettu muutos sallisi myös muiden vakuuden ottajien kuin keskuspankkien käyttää tällaisia keskuspankkivakuudeksi kelpaavia lainasaamisia vakuustarkoituksiin, nostaa esiin avoimuuteen liittyviä ongelmia. Erityisesti lainasaamisten vakuudeksi hyväksymistä koskevat kelpoisuusvaatimukset eivät välttämättä ole kaikissa EU:n keskuspankeissa helposti saatavilla, minkä vuoksi muiden vakuudenottajien kuin keskuspankkien voi olla vaikea määrittää tehokkaasti, onko vakuudeksi tarkoitettu lainasaaminen todellisuudessa vakuudeksi kelpaava. Lisäksi eurojärjes-telmän ja euroalueen ulkopuolella sijaitsevien keskuspankkien soveltamat kelpoisuusvaatimukset saat-tavat poiketa toisistaan, ja näitä vaatimuksia saatetaan myös ajan kuluessa muuttaa. Oikeusvarmuuden ja yhtäläisten toimintaedellytysten varmistamiseksi EU:n alueella EKP suosittelee näin ollen, että direk-tiivin 2002/47/EY soveltamisalaa kuuluvat lainasaamiset määriteltäisiin sellaisella yksinkertaisella ja yhdenmukaisella tavalla, joka ei liitä näitä lainasaamisia keskuspankkien soveltamiin kelpoisuusvaati-muksiin. Direktiivin 2002/47/EY soveltamisalan määrittelyyn liittyvän lainasaamisten määrittelyä tulisi olla riittävän laaja, jotta se kattaisi eurojärjestelmän kelpoisuusvaatimusten mukaiset lainasaamiset. Jos tällaista yhdenmukaista määrittelyä ei voida hyväksyä, olisi vähintään tarpeen varmistaa, että laina-saamiset, joita todellisuudessa käytetään vakuutena eurojärjestelmän piirissä, kuuluvat direktiivin 2002/47/EY uuden määrittelyä soveltamisalaa.

9.3 Ehdotettuihin muutoksiin ei sisälly niitä lainvalintasääntöjä koskevaa selvennystä, joita sovelletaan käytettäessä lainasaamisia vakuutena rajat ylittävissä operaatioissa. Direktiivin 2002/47/EY 9 artiklan nykyinen lainvalintasääntöjä koskeva sanamuoto liittyy ainoastaan arvo-osuuksien muodossa oleviin arvopapereihin, eikä sitä selvästikään sovelleta lainasaamisiin. Jotta lainasaamisia voidaan käyttää vakuu-tena rajat ylittävissä operaatioissa, on äärimmäisen tärkeää yhdenmukaistaa sovellettavat lainvalinta-säännöt. Vakuutena käytettäviin lainasaamisiin saattaa liittyä useita oikeusjärjestyksiä, kuten velallisen, velkojan, sopimuksen jne. oikeusjärjestys, ja oikeusvarmuuden toteutumiseksi osapuolten on tiedettävä tarkasti, mitä lakia sovelletaan vakuutena käytettävien lainasaamisten pätevyteen ja etusijajärjestykseen. Tällä hetkellä lainvalintasääntöjä, jotka koskevat saamisten siirtojen vaikutuksia kolmansiin osapuoliin, ei ole yhdenmukaistettu EU:ssa; sovellettavista laeista on epävarmuutta, ja osapuolet saattavat joutua noudattamaan useamman kuin yhden oikeusjärjestyksen vaatimuksia voidakseen olla varmoja siitä, että niiden ottama vakuus on oikeudellisesti pätevä. Tämä on merkittävä este, ja lainasaamisten käyttöä vakuutena EU:n alueella rajat ylittävissä operaatioissa edistäisi huomattavasti se, että kolmansiin osa-puoliin kohdistuvien vaikutusten osalta sovittaisiin yhtenäisistä lainvalintasäännöistä. Koska tällaista muutosta ei tehty ns. Rooma I -asetuksen⁽¹⁾ yhteydessä, olisi erityisen tärkeää sisällyttää nämä säännöt direktiiviin 2002/47/EY. Näistä yhteisistä säännöistä olisi huomattavaa etua.

9.4 EKP ehdottaa myös seuraavien teknisten muutosten tekemistä sen varmistamiseksi, että ehdotettu direk-tiivi on johdonmukainen lainasaamisten sisällyttämisessä direktiiviin 2002/47/EY. Sen varmistamiseksi, että direktiivin 2002/47/EY soveltamisala kattaa lainasaamisten siirron lisäksi myös lainasaamisten pant-tauksen, 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa pitäisi muuttaa siten, että siinä viitataan rahoitusvakuusjärjes-telyä koskevaan täyteen oikeuteen; näin selvennettäisiin, että käsite ”panttioikeuteen perustuva rahoitus-vakuusjärjestely” kattaa myös lainasaamisten panttauksen ja perimisen. Lisäksi rahoitusvälineiden määri-telmään pitäisi lisätä viittaus lainasaamisiin 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa. Lopuksi 3 artiklaa olisi

(¹) KOM(2005) 650 lopullinen.

tarpeen muuttaa, jotta rekisteröimisen ja ilmoittamisen lisäksi viitattaisiin ”omistusoikeuden siirtämiseen” rahoitusvakuusjärjestelyn pätevyyttä koskevien edellytysten yhteydessä.

10. Nettoutus

Ehdotettuun direktiiviin ei sisälly muutoksia niihin direktiivien 2002/47/EY ja 98/26/EY säännöksiin, jotka koskevat nettoutusta insolvenssitilanteissa. On kuitenkin totta, että mahdollisuus sulkea pois vastapuolen maksukyvyttömyys on olennaisen tärkeää rahoitusmarkkinoilla. Kysymys sulkeutuvan nettoutuksen (close-out netting) täytäntöönpanokelpoisuudesta ei näin ollen rajoitu yksittäisiin rahoitusvakuusjärjestelyihin, vaan se on merkittävä kaikkien sellaisten järjestelyjen kannalta, joiden tarkoituksena on vähentää luottoriskiä ja niille altistumista. Nettoutuksen käsittelyä on tarpeen kehittää edelleen, ei ainoastaan direktiivissä 2002/47/EY, vaan myös yleisemmin EU:n rahoitusta koskevassa säännöstössä. Hyötyä olisi esimerkiksi siitä, että EU:n säädöksissä kyettäisiin yhtenäistämään erilaisia nettoutusta ja kuittausta koskevia määritelmiä. Samalla, ottaen huomioon automaattisten sulkeutuvan nettoutukseen liittyvien oikeuksien käytön merkityksen yhtäältä järjestelmän kannalta ja toisaalta kansainvälisillä rahoitusmarkkinoilla toimivien, järjestelmän kannalta merkittävien luotto- ja rahoituslaitosten kannalta, on EU:n tasolla tarpeen keskustella sulkeutuvan nettoutuksen soveltamisesta rahoituslaitoksiin OTC-johdannaismarkkinoilla laajemminkin eikä pelkästään vakuusjärjestelyjen yhteydessä.

11. Muutosehdotukset

Muutokset, joita ehdotettuun asetukseen olisi edellä olevien suositusten nojalla tehtävä, esitetään tämän lausunnon liitteessä.

Annettu Frankfurt am Mainissa, 7 päivänä elokuuta 2008.

EKP:n puheenjohtaja

Jean-Claude TRICHET

LIITE

MUUTOSEHDOTUKSET ⁽¹⁾

Komission ehdottama teksti ⁽¹⁾	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽²⁾
<p>Muutos 1 Direktiiviehdotuksen 1 artikla Muutos direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a kohtaan</p>	
<p>2 artikla</p> <p>Tässä direktiivissä tarkoitetaan:</p> <p>a) 'järjestelmällä' muodollista järjestelyä:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kolmen tai useamman osallistujan välillä lukuun ottamatta mahdollista selvitysosapuolta, mahdollista keskuksena toimivaa vastapuolta tai mahdollista selvitysyhteisöä taikka mahdollista epäsuoraa osallistujaa; järjestelyssä on osallistujien välisten siirtomääräysten suorittamista koskevat yhteiset säännöt ja vakioidut järjestelyt, — johon sovelletaan osallistujien valitseman jäsenvaltion lakia; osallistujat voivat kuitenkin valita vain sellaisen jäsenvaltion lain, jossa vähintään yhdellä niistä on hallinnollinen keskustoimipaikkansa, ja — jonka se jäsenvaltio, jonka lakia sovelletaan, on nimennyt järjestelmäksi ja ilmoittanut komissiolle sen jälkeen, kun jäsenvaltio on katsonut järjestelmän säännöt asianmukaisiksi sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen muiden yleisesti sovellettävien tiukempien ehtojen soveltamista. 	<p>2 artikla</p> <p>Tässä direktiivissä tarkoitetaan:</p> <p>a) 'järjestelmällä' muodollista järjestelyä:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kolmen tai useamman osallistujan välillä joka käsittää kolme tai useamman osallistujan lukuun ottamatta mahdollista selvitysosapuolta, mahdollista keskuksena toimivaa vastapuolta tai mahdollista selvitysyhteisöä taikka mahdollista epäsuoraa osallistujaa; järjestelyssä on osallistujien välisten siirtomääräysten selvittämistä tai suorittamista koskevat yhteiset säännöt ja vakioidut järjestelyt, — johon sovelletaan osallistujan valitseman jäsenvaltion lakia; osallistujat voivat kuitenkin valita vain sellaisen jäsenvaltion lain, jossa vähintään yhdellä on niistä on hallinnollinen keskustoimipaikkansa, tai joka on perustettu EKP:n säädöksellä ja joka sitoo osallistujia EKP:n kanssa solmitun järjestelyn nojalla ja johon sovelletaan jäsenvaltion lakia, ja — jonka joko (i) se jäsenvaltio, jonka lakia sovelletaan, on nimennyt järjestelmäksi ja ilmoittanut komissiolle sen jälkeen, kun jäsenvaltio on katsonut järjestelmän säännöt asianmukaisiksi sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen muiden yleisesti sovellettävien tiukempien ehtojen soveltamista, tai (ii) jonka EKP on nimennyt EKP:n säädöksellä perustetuksi järjestelmäksi ja ilmoittanut komissiolle.

Perustelu — Katso lausunnon 4 kohta

Muutos 2

Direktiiviehdotuksen 1 artikla
Muutos direktiivin 98/26/EY 2 artiklan f ja g kohtaan

<p>2 artikla</p> <p>f) 'osallistujalla' laitosta, keskuksena toimivaa vastapuolta, selvitysosapuolta, selvitysyhteisöä tai järjestelmää. (...)</p>	<p>2 artikla</p> <p>f) 'osallistujalla' ainoastaan laitosta, keskuksena toimivaa vastapuolta, selvitysosapuolta, selvitysyhteisöä tai järjestelmää järjestelmän ylläpitäjää. (...)</p>
--	---

⁽¹⁾ Liitteessä esitetyt muutosehdotukset perustuvat ehdotetun direktiivin sanamuotoon sekä direktiivien 98/26/EY ja 2002/47/EY sanamuotoihin, joita EKP:n mielestä on niin ikään muutettava. Muutosehdotukset koskevat vain muutoksia, jotka vastaavat EKP:n tässä lausunnossa esittämiä ehdotuksia. Ehdotetut muutokset pitäisi tehdä soveltuvin osin ja tarvittaessa myös muihin yhteisön direktiiveihin, joita muutetaan ehdotetulla direktiivillä.

Komission ehdottama teksti ⁽¹⁾	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽²⁾
g) 'epäsuoralla osallistujalla' laitosta, keskuksena toimivaa vastapuolta, selvitysosapuolta, selvitysyhteisöä tai järjestelmää, jolla on sopimussuhde sellaiseen järjestelmään osallistuvan laitoksen kanssa, jossa pannaan täytäntöön siirtomääräyksiä, jolloin epäsuora osallistuja voi suorittaa siirtomääräykset järjestelmän kautta;	g) 'epäsuoralla osallistujalla' ainoastaan laitosta, keskuksena toimivaa vastapuolta, selvitysosapuolta, selvitysyhteisöä tai järjestelmää järjestelmän ylläpitäjää , jolla on sopimussuhde sellaiseen järjestelmään osallistuvan laitoksen kanssa, jossa pannaan täytäntöön siirtomääräyksiä, jolloin epäsuora osallistuja voi suorittaa siirtomääräykset järjestelmän kautta, edellyttäen kuitenkin, että järjestelmän ylläpitäjä tuntee epäsuoran osallistujan;

Perustelu — Katso lausunnon 3 kohta

Muutos 3

Direktiiviehdotuksen 1 artikla

Muutos direktiivin 98/26/EY 2 artiklan n kohtaan

2 artikla n) 'yhteentoimivalla järjestelmällä' järjestelmää, joka tekee yhden tai useamman järjestelmän kanssa sopimuksen, joka merkitsee yhteisten ratkaisujen käyttöönottoa eikä yksinomaan yhteyttä olemassa olevaan vakiopalveluntarjontaan;	2 artikla n) 'yhteentoimivalla järjestelmällä järjestelyllä järjestelmää, joka tekee yhden tai useamman järjestelmän kanssa sopimuksen, mitä tahansa kahden tai useamman järjestelmän ylläpitäjän keskinäistä järjestelyä , joka merkitsee yhteisten ratkaisujen käyttöönottoa eikä yksinomaan yhteyttä olemassa olevaan vakiopalveluntarjontaan;
---	--

Perustelu — Katso lausunnon 5.2 kohta

Muutos 4

Direktiiviehdotuksen 1 artiklan 2 kohdan f alakohta

Muutos direktiivin 98/26/EY 2 artiklan o kohtaan

o) 'järjestelmän ylläpitäjällä' järjestelmän päivittäisestä toiminnasta vastaava yhteisöä. Järjestelmän ylläpitäjä voi myös toimia selvitysosapuolena, keskuksena toimivana vastapuolena tai selvitysyhteisönä.	o) 'järjestelmän ylläpitäjällä' järjestelmän päivittäisestä toiminnasta vastaava yhteisöä tai soveltuvin osin yhteisöjä . Järjestelmän ylläpitäjä voi myös toimia selvitysosapuolena, keskuksena toimivana vastapuolena tai selvitysyhteisönä.
---	---

Perustelu — Katso lausunnon 6 kohta

Muutos 5

Direktiiviehdotuksen 1 artiklan 3 kohta

Muutos direktiivin 98/26/EY 3 artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan

Jos siirtomääräykset ovat poikkeuksellisesti tulleet järjestelmään maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohdan jälkeen ja ne on toteutettu järjestelmän säännöissä määritellynä pankkipäivänä, jonka kuluessa tällainen menettely on aloitettu, ne ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ja sivullisiin nähden sitovia ainoastaan, jos järjestelmän ylläpitäjä voi selvitysajankohdan jälkeen osoittaa, että se ei tiennyt eikä sen pitänyt tietää tällaisen menettelyn aloittamisesta.	Jos siirtomääräykset ovat poikkeuksellisesti tulleet järjestelmään maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisajankohdan jälkeen ja ne on toteutettu järjestelmän säännöissä määritellynä pankkipäivänä, jonka kuluessa tällainen menettely on aloitettu, ne ovat oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisia ja sivullisiin nähden sitovia ainoastaan, jos asianomainen järjestelmän ylläpitäjä voi selvitysajankohdan jälkeen osoittaa, että se ei tiennyt eikä sen pitänyt tietää tällaisen menettelyn aloittamisesta.
--	--

Perustelu — Katso lausunnon 6 kohta

Komission ehdottama teksti ⁽¹⁾	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽²⁾
<p>Muutos 6 Direktiiviehdotuksen 1 artikla Muutos direktiiviin 98/26/EY, uusi 3 artiklan 4 kohta</p>	
<p>3 artikla</p> <p>4. Kun kyseessä ovat yhteentoimivat järjestelmät, kukin järjestelmä määrittää järjestelmään tulon ajankohtaa koskevat omat sääntönsä. Muiden järjestelmien, joiden kanssa järjestelmä on yhteentoimiva, säännöistä ei aiheudu vaikutuksia järjestelmässä sovellettuihin tuloajankohtaa koskeviin sääntöihin.</p>	<p>3 artikla</p> <p>4. Kun kyseessä ovat yhteentoimivat järjestelyt, kukin järjestelmä määrittää järjestelmään tulon ajankohdan omassa säännöissään ajankohtaa koskevat omat sääntönsä. Muiden järjestelmien, joiden kanssa järjestelmä on yhteentoimiva, säännöistä ei aiheudu vaikutuksia järjestelmässä sovellettuihin tuloajankohtaa koskeviin sääntöihin. sen varmistamiseksi, että kaikkien yhteentoimivassa järjestelyssä osapuolina olevien järjestelmien sääntöjä sovitetaan tältä osin yhteen siinä määrin kuin se on mahdollista.</p> <p>Ellei asianomaisten yhteentoimivien järjestelmien säännöissä nimenomaisesti toisin määrätä, muiden järjestelmien, joiden kanssa järjestelmä on yhteentoimiva, säännöistä ei aiheudu vaikutuksia järjestelmässä sovellettuihin tuloajankohtaa koskeviin sääntöihin.</p>
<p><i>Perustelu</i> — Katso lausunnon 5.1 kohta</p>	
<p>Muutos 7 Direktiiviehdotuksen 1 artikla Muutos direktiiviin 98/26/EY 5 artiklaan</p>	
<p>5 artikla</p> <p>Järjestelmään osallistuja tai kolmas osapuoli ei saa peruuttaa siirtomääräystä kyseisen järjestelmän säännöissä määrätyn ajankohdan jälkeen.</p> <p>Kun kyseessä ovat yhteentoimivat järjestelmät, kukin järjestelmä määrittää peruutusajankohtaa koskevat omat sääntönsä. Muiden järjestelmien, joiden kanssa järjestelmä on yhteentoimiva, säännöistä ei aiheudu vaikutuksia järjestelmässä sovellettuihin peruutusajankohtaa koskeviin sääntöihin.</p>	<p>5 artikla</p> <p>Järjestelmään osallistuja tai kolmas osapuoli ei saa peruuttaa siirtomääräystä kyseisen järjestelmän säännöissä määrätyn ajankohdan jälkeen.</p> <p>Kun kyseessä ovat yhteentoimivat järjestelyt, kukin järjestelmä määrittää peruuttamattomuuden alkamisajankohdan omassa säännöissään peruutusajankohtaa koskevat omat sääntönsä. Muiden järjestelmien, joiden kanssa järjestelmä on yhteentoimiva, säännöistä ei aiheudu vaikutuksia järjestelmässä sovellettuihin peruutusajankohtaa koskeviin sääntöihin. sen varmistamiseksi, että kaikkien yhteentoimivassa järjestelyssä osapuolina olevien järjestelmien sääntöjä sovitetaan tältä osin yhteen siinä määrin kuin se on mahdollista.</p> <p>Ellei asianomaisten yhteentoimivien järjestelmien säännöissä nimenomaisesti toisin määrätä, muiden järjestelmien, joiden kanssa järjestelmä on yhteentoimiva, säännöistä ei aiheudu vaikutuksia järjestelmässä sovellettuihin peruuttamattomuuden alkamista koskeviin sääntöihin.</p>
<p><i>Perustelu</i> — Katso lausunnon 5.1 kohta</p>	
<p>Muutos 8 Direktiiviehdotuksen 1 artikla Muutos direktiiviin 98/26/EY 9 artiklan 1 kohtaan</p>	
<p>9 artikla</p> <p>1. Vakuuden antanutta osallistujaa tai jäsenvaltioiden keskuspankkien tai Euroopan keskuspankin vastapuolta koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta järjestelmän tai osallistujan oikeuksiin sille järjestelmän yhteydessä annettuun vakuuteen eikä jäsenvaltioiden keskuspankkien tai Euroopan keskuspankin oikeuksiin niille annettuun vakuuteen. Vakuus voidaan muuttaa rahaksi kyseisten oikeuksien turvaamiseksi.</p>	<p>9 artikla</p> <p>1. Vakuuden antanutta osallistujaa tai jäsenvaltioiden keskuspankkien tai Euroopan keskuspankin vastapuolta taikka mitä tahansa kolmatta osapuolta, esimerkiksi tällaisen osallistujan tai vastapuolen osakkuusyhtiötä, koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta järjestelmän ylläpitäjän tai osallistujan oikeuksiin sille järjestelmän yhteydessä annettuun vakuuteen eikä jäsenvaltioiden keskuspankkien tai Euroopan keskuspankin oikeuksiin niille annettuun vakuuteen. Vakuus voidaan muuttaa rahaksi kyseisten oikeuksien turvaamiseksi.</p>
<p><i>Perustelu</i> — Katso lausunnon 2 kohta</p>	

Komission ehdottama teksti ⁽¹⁾	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽²⁾
<p>Muutos 9 Direktiiviehdotuksen 1 artikla Muutos direktiivin 98/26/EY 10 artiklaan</p>	
<p>10 artikla</p> <p>Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ne järjestelmät ja vastaavat järjestelmien ylläpitäjät, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan, ja ilmoitettava ne komissiolle sekä tiedotettava komissiolle viranomaisista, jotka ne ovat nimenneet 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.</p> <p>Järjestelmän ylläpitäjän on ilmoitettava sille jäsenvaltiolle, jonka lakia sovelletaan, järjestelmään osallistujat, mukaan luettuina mahdolliset epäsuorat osallistujat, sekä niitä koskevat muutokset.</p>	<p>10 artikla</p> <p>Jäsenvaltioiden tai EKP:n, mikäli järjestelmä on perustettu EKP:n säädöksellä, on yksilöitävä ne järjestelmät ja vastaavat järjestelmien ylläpitäjät, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan, ja ilmoitettava ne komissiolle sekä tiedotettava komissiolle viranomaisista, jotka ne ovat nimenneet 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.</p> <p>Järjestelmän ylläpitäjän on ilmoitettava sille jäsenvaltiolle, jonka lakia sovelletaan, järjestelmään osallistujat, mukaan luettuina mahdolliset epäsuorat osallistujat, sekä niitä koskevat muutokset.</p> <p>Edellä toisessa kohdassa tarkoitetun ilmoittamisen lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövallan alaisia järjestelmän ylläpitäjiä valvotaan tai että ne hyväksytään. Lisäksi on varmistettava, että Euroopan keskuspankin ja kansallisten keskuspankkien yleisvalvontavaltuuksia kunnioitetaan.</p> <p>Kuka tahansa, jolla on oikeutettu intressi, voi pyytää laitokselta tietoa siitä, mihin järjestelmiin se osallistuu ja minkälaiset ovat näiden järjestelmien toimintaa säätelevät keskeiset säännöt.</p>
<p><i>Perustelu — Katso lausunnon 6 kohta</i></p>	
<p>Muutos 10 Muutos direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaan</p>	
<p>2 artiklan 1 kohdan c alakohta</p> <p>c) 'panttioikeuteen perustuvalla rahoitusvakuusjärjestelyllä' järjestelyä, jossa vakuuden antaja antaa rahoitusvakuuden pantin muodossa vakuuden saajalle tai tämän hyväksi ja jossa rahoitusvakuuden täysi omistusoikeus säilyy vakuuden antajalla, kun vakuusoikeus perustetaan;</p>	<p>2 artiklan 1 kohdan c alakohta</p> <p>c) 'panttioikeuteen perustuvalla rahoitusvakuusjärjestelyllä' järjestelyä, jossa vakuuden antaja antaa rahoitusvakuuden pantin muodossa vakuuden saajalle tai tämän hyväksi ja jossa rahoitusvakuuden täysi omistusoikeus tai täysi oikeus vakuuteen säilyy vakuuden antajalla, kun vakuusoikeus perustetaan;</p>
<p><i>Perustelu — Katso lausunnon 9 kohta</i></p>	
<p>Muutos 11 Muutos direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan e alakohtaan</p>	
<p>2 artiklan 1 kohdan e alakohta:</p> <p>e) 'rahoitusvälineillä' yhtiöiden osakkeita ja muita yhtiöiden osakkeita vastaavia arvopapereita ja joukkovelkakirjalainoja ja muita velkasitoumuksia, jos ne ovat siirtokelpoisia pääomamarkkinoilla, ja kaikkia muita arvopapereita, joilla tavallisesti käydään kauppaa ja jotka antavat oikeuden hankkia tällaisia osakkeita, joukkovelkakirjoja tai muita arvopapereita merkitsemällä, ostamalla tai vaihtamalla tai jotka edellyttävät rahamaksua, lukuun ottamatta maksuvälineitä, mukaan lukien yhteissijoitusyritysten osuuksia, rahamarkkinavälineitä ja edellä mainittuihin liittyviä saatavia tai oikeuksia;</p>	<p>2 artiklan 1 kohdan e alakohta:</p> <p>e) 'rahoitusvälineillä' yhtiöiden osakkeita ja muita yhtiöiden osakkeita vastaavia arvopapereita ja joukkovelkakirjalainoja ja muita velkasitoumuksia, jos ne ovat siirtokelpoisia pääomamarkkinoilla, ja kaikkia muita arvopapereita, joilla tavallisesti käydään kauppaa ja jotka antavat oikeuden hankkia tällaisia osakkeita, joukkovelkakirjoja tai muita arvopapereita merkitsemällä, ostamalla tai vaihtamalla tai jotka edellyttävät rahamaksua, lukuun ottamatta maksuvälineitä, mukaan lukien yhteissijoitusyritysten osuuksia, rahamarkkinavälineitä ja edellä mainittuihin liittyviä saatavia tai oikeuksia, sekä lainasaamisia siltä osin kuin tässä direktiivissä säädetään;</p>
<p><i>Perustelu — Katso lausunnon 9 kohta</i></p>	

Komission ehdottama teksti ⁽¹⁾	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽²⁾
<p>Muutos 12</p> <p>Direktiiviehdotuksen 2 artiklan 3 kohta</p> <p>Muutos direktiivin 2002/47/EY 3 artiklaan</p>	
<p><i>3 artikla</i></p> <p>Uusi alakohta</p> <p>Kun lainasaamisia annetaan rahoitusvakuutena, jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että rahoitusvakuusjärjestelyn luominen tai pätevyys taikka todistekelpoisuus rahoitusvakuuden antamisesta rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla riippuu jonkin muodollisen toimen suorittamisesta, kuten siitä, että velallinen rekisteröi vakuutena annettavan lainasaamisen tai tekee ennakoilmoituksen.</p>	<p><i>3 artikla</i></p> <p>Uusi alakohta</p> <p>Kun lainasaamisia annetaan rahoitusvakuutena, jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että rahoitusvakuusjärjestelyn luominen tai pätevyys taikka todistekelpoisuus rahoitusvakuuden antamisesta rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla riippuu jonkin muodollisen toimen suorittamisesta, kuten siitä, että velallinen rekisteröi vakuutena annettavan lainasaamisen, siirtää lainasaamisen hallinnan tai tekee ennakoilmoituksen.</p>
<p><i>Perustelu</i> — Katso lausunnon 9 kohta</p>	
<p>(¹) Tekstissä oleva ylivivaus osoittaa EKP:n poistettavaksi ehdottaman tekstin.</p> <p>(²) Lihavointi itse tekstissä osoittaa EKP:n lisättäväksi ehdottaman uuden tekstin.</p>	